

یکشنبه ۲۹ دی ۱۳۹۸

وطن امروز | شماره ۲۸۴۶

ورزشی

یادداشت

عقب‌نشینی یعنی خیانت

امیررضا واعظ‌آشتیانی: «اگر صحبت آقای باخ درباره تعهد ایران به کمیته بین‌المللی المپیک صحت داشته باشد خود آقایان باید پاسخگو باشند که با چه دلیلی این تصمیم را گرفته‌اند. باید بگویند در کجا این مسأله نهایی شده که ورزشکاران جمهوری اسلامی ایران که ۴۱ سال است رژیم صهیونیستی را به رسمیت نمی‌شناسند، حالا باید با ورزشکاران این رژیم مسابقه دهند. وقتی یک عرف و رویه‌ای ایجاد می‌شود، تبدیل به یک قانون نانوشته می‌شود. چطور کمیته بین‌المللی المپیک ۴۱ سال این مسأله را رصد نکرده است و حالا دارد رصد می‌کند؟ سوال اینجاست. البته می‌دانیم دشمنی آمریکا و اسرائیل با امت اسلامی از جمله جمهوری اسلامی ایران پایانی ندارد و آنها به این واسطه تلاش می‌کنند که ورزشکاران ایران را وادار کنند تا با ورزشکاران رژیم صهیونیستی مسابقه دهند. ما هیچگاه این کار را انجام ندادهایم و البته ورزشکاران ما همواره با یک ظرافت خاصی بهانه‌ای جور می‌کردند و در مسابقات هم حاضر نمی‌شدند. همین حالا هم ورزشکاران ما می‌توانند با این کار در مسابقات شرکت نکنند اما به هر حال درباره صحبت‌های باخ، قطعاً وزارت ورزش حق نداشته چیزی را امضا کند و حتماً این تصمیم در جای دیگری گرفته شده که باید به طور شفاف بگویند این تصمیم در کجا گرفته شده است.

این رویه به ۴۱ سال با آن مخالفت شده، حالا چطور قرار است انجام شود. ضمن اینکه ورزشکاران ما همیشه ورزشکاران رژیم غاصب صهیونیستی را دشمن بشریت می‌دانند و این رژیم ثابت کرده همواره به هیچ قوم و ملتی رحم نداشته پوپزه به ملت فلسطین، بنابر این یکی از راه‌های اعتراض ما روبرو نشدن با چنین رژیم سفاکی است. تحلیل و برداشت من این است که اگر صحبت‌های توماس باخ درست باشد که امیدوارم نباشد، ما داریم نسبت به مواضع ۴۱ ساله خودمان عقبگرد می‌کنیم، بنابراین مسؤوولان باید توجه داشته باشند که آمریکایی‌ها و صهیونیست‌ها با افکار پلیدشان به دنبال این هستند که ارزش‌های ما را یکی پس از دیگری تسخیر و ما را از باورهای‌مان دور کنند و این به هر کسی پوشیده نیست. باید روحیه انقلابی و حق‌طلبی در وجود مسؤوولان ما باشد که با این‌بانه‌ها تحت تأثیر قرار نگیرند. امروز کمیته بین‌المللی المپیک و فیفا تحت تأثیر لابی‌های صهیونیست هستند و برخی از آنها به واسطه رفتارهای سیاسی و تطمیع برخی مسؤوولان در عرصه بین‌المللی کارشان را پیش می‌برند. باید با این برنامه‌های هذمتمند و موضوعات اینچینی بی‌درایت برخورد و سعی کنیم وارد بازی آنها نشویم، چرا که آنها علاقه دارند با سوت‌های متعدد ما را وارد این بازی کنند و ما به گونه‌ای بازی بخوریم که آنها علاقه‌مند هستند. مسؤوولان ما می‌توانند با هوشیاری، دقت عمل و تصمیم‌گیری‌های بجا برخی از برنامه‌های آنها را خنثی کنند.

اما درباره اتفاقی که برای ۴ تیم ایرانی حاضر در لیگ قهرمانان آسیا افتاده باید بگویم این نشان دهنده ضعف مدیریتی بودزه در مجموعه ورزش ما است و هر جا که نتوانیم از حق مردم و کشورمان دفاع کنیم، آنها یک گام جلوتر می‌آیند. تا زمانی هم که افراد شایسته در جایگاه‌های اجرایی کشور قرار نگیرند، شاهد چنین اتفاقاتی خواهیم بود. یکی از مطالبات مردم ایران انتخاب افراد شایسته برای پست‌های مدیریتی است که ما ندرت در کشورمان می‌بینیم. همین عدم شایسته‌سالاری باعث شده افراد ناکارآمد تصمیمات غلط بگیرند و صدماتی را به دستگاه‌های اجرایی کشور وارد کنند. فدراسیون ما در چند سال گذشته به لحاظ عملکردی، عدم آشنایی با دیپلماسی ورزشی و عدم استفاده از ظرفیت دیپلماسی سیاسی، ضعیف‌ترین دوره خود را داشته است. باید این ضعف مدیریتی را آسیب‌شناسی کرد که چرا عربستانی‌ها به بهانه تعرض به سفارت‌شان در ۳-۴ سال گذشته قانون بازی در زمین بی‌طرف را اجرایی کردند و عدم پیگیری، عدم دقت و عدم ارجاع شکایات فدراسیون ما به دادگاه CAS هم باعث شد عربستانی‌ها سیاست را وارد ورزش کنند. همان‌جا نشان دادیم اولین شکست را پذیرفتیم. اگر امروز هم می‌بینیم میزبانی را می‌خواهند از ما بگیرند، به‌خاطر این است که مدیران ما قبلاً ناشایست بودن خودشان را نشان داده‌اند. این فشارها را آمریکا و صهیونیست‌ها به حمل‌های خودشان در عربستان، امارات و… وارد می‌کنند و آنها به عنوان حمل سیاسی و ورزشی، دنبال کننده سیاست‌های شکست خورده آنها هستند.

✽مدیر عامل اسبق باشگاه استقلال

خبر

مدافع خارجی استقلال وارد تهران شد

مدافع خارجی تیم فوتبال استقلال که اعلام کرده بود قصد بازگشت به ایران را ندارد، دیروز وارد تهران شد. یکی از دغدغه‌های تیم استقلال در نقل وانتقالات زمستانی، بازگشت با عدم بازگشت هروویه میلچ، مدافع کروات‌شان به تهران بود. این مدافع که چندی پیش اعلام کرده بود قصد بازگشت به تهران و ادامه همکاری با استقلال را ندارد، بعدازظهر دیروز وارد تهران شد تا از امروز یکشنبه در تمرینات آبی‌پوشان حضور یابد.

پرونده

ورزش کشور در وضعیت بسیار بحرانی و حساسی به سر می‌برد؛ فشار بین‌المللی که رد پای سیاست غرض‌ورزانه غربی‌ها در آن مشهود است از یک طرف و انفعال و کم‌کاری مدیران تصمیم‌گیر ورزشی از سوی دیگر، چه کسی باید سیاست‌های دیپلماسی ورزش را تبیین کند و چه کسانی باید آن را اجرا کنند؟ بدون شک وزارت ورزش و کمیته ملی المپیک ۲ نهاد بالادستی در امور ورزش کشور به حساب می‌آیند که باید تلاش این ۲ نهاد برای کم کردن فشارهای بین‌المللی شاهد باشیم. جدایی سیاست از ورزش شعاری است که همواره از سوی نهادهایی مثل فیفا و کمیته بین‌المللی المپیک می‌شنویم. اما آنچه واقعیت دارد و ما در عمل می‌بینیم، چیز دیگری است. به بهانه تحریم‌های آمریکا نه فیفا و نه کمیته ملی المپیک نمی‌توانند کوچک‌ترین کمک مالی به ورزش ما کنند و مرتب تحریم‌ها را بهانه می‌کنند اما وقتی پای حضور بانوان در ورزشگاه‌های ایران به میان می‌آید آنگاه شاهد سیاست‌های دیگری هستیم. ورزش ایران از ابتدای انقلاب اسلامی، طبق ارزش‌ها و قوانین داخلی برای به رسمیت شناختن رژیم جعلی و اشغالگر قدس، از مواجهه با نمایندگان این رژیم خودداری کرده است. با این وجود، رژیم صهیونیستی در سال‌های اخیر همه توان خود را به کار بسته تا با بهانه همین موضوع، محرومیت‌هایی را برای ورزش ایران پدید آورد؛ در مواردی مثل تعلیق فدراسیون جودو هم موفق به انجام چنین کاری شد. طبیعتاً در چنین فضایی، باید پیش از پیش امر دیپلماسی ورزشی را جدی گرفت. شاید یک دهه قبل با چند لابی ساده می‌توانستیم متحدان استراتژیک‌مان را پای کار بیآوریم و از این دست دسیسه‌های صدرصد سیاسی، کشتی ورزش‌مان را بی‌آسیب عبور دهیم اما حالا فشارها به بالاترین حد رسیده و این یعنی ما باید با بیشترین توان و شاخص‌ترین مدیران‌مان به این جنگ کاملاً سیاسی برویم.

در سایه غفلت مدیران وزارت ورزش، نمایندگان ایران تهدید کردند از لیگ قهرمانان فوتبال آسیا کناره گیری می‌کنند

ورزش هم دایورت

به فاصله ۲۴ ساعت بعد از اینکه فدراسیون فوتبال به صورت رسمی اعلام کرد کمیته اجرایی کنفدراسیون فوتبال آسیا در نامه‌ای عنوان کرده تیم‌های ایرانی حق میزبانی در لیگ قهرمانان آسیا را ندارند، مدیران این ۴ تیم جلسه‌ای را با مسؤوولان فدراسیون و وزارت ورزش تشکیل دادند و خروجی این شد در صورتی که یکشنبه(امروز) «ای‌اف‌سی» همچنان روی این حکم پافشاری کند، ما چاره‌ای نداریم جز کنار رفتن از این مسابقات. کار نباید به اینجا می‌کشید و حالا که رسیده، طبیعتاً تنها راه پیش روی باشگاه‌های ما همین انصراف است که همه می‌دانند چه عواقبی برای ما دارد اما چاره چیست. در برابر این حکم یکطرفه و ضدایرانی چه کاری باید انجام داد؟

۴ هر تیم ایرانی اعلام کردند در صورتی که امروز کنفدراسیون فوتبال آسیا همچنان روی حکمش پافشاری کند، آنها حتماً این رای خود را عملی خواهند کرد. این آخرین راهکار فوتبالی است که متأسفانه نه مسؤوولان وزارت ورزش دلی برایش سوزاندند و نه مدیران وزارت امور خارجه فکری به حالش کردند. بدون تردید قبل از اینکه مسؤوولان ورزش دیگر کشورها چنین خواستگاری را به دفتر ای‌اف‌سی ببرند (عدم بازی در ایران به بهانه واهی نبود امنیت) این مدیران سیاسی‌شان بودند که با یکدیگر لابی کردند. چه کسی باور می‌کند وزارت خارجه سعودی و امارات با دیگر کشورها در این باره مشورت نکرده باشند؟ ورزش نه تنها از سیاست جدا نیست که حالا برای بار هزارم ثابت شده ریشه در هم تنیده‌اند. سوال مهم این است که دقیقاً هفته گذشته که چنین طرچی را آنها به شور گذاشتند و در کمیته مسابقات تואنستند رای آن را هم بگیرند، مسؤوولان ورزشی و سیاسی ما چه می‌کردند؟ فدراسیون فوتبال و مهدی تاج که مستی مهم در کمیته مسابقات دارد، نباید دیگر مسؤوولان سیاسی کشور را از این اتفاق مهم خبردار می‌کردند؟ در بهترین حالت می‌شود مدعی شد آنها بی‌خبر بودند که در این صورت وای بر دستگاه دیپلماسی ورزشی و سیاسی ما.

آخرین تیر در نبود دیپلماسی

حالا کارد به استخوان رسیده و تنها راه پر پیش رو برای فوتبال ما کناره‌گیری است. مسؤوولان ورزشی ما دیروز شبیه تصمیم نهایی خود را گرفتند و حالا باید کورسوی امیدی داشت که در کنفدراسیون فوتبال آسیا از این تصمیم پترسند و عقب‌نشینی کنند. اگر این اتفاق رخ دهد و حکم مزبور معدوم شود، تیم‌های ما در لیگ قهرمانان آسیا همچنان حضور خواهند داشت اما ورزش ما به یاد می‌آورد که در این برهه هیچ‌سک کاری برای فوتبال نکرد جز همان تهدید آخری که مدیران ما عملیاتی کردند. اگر هم به هر دلیلی مسؤوولان ای‌اف‌سی عقب‌نشینی نکردند، آن وقت باید به حال ورزش‌مان گریست که اینچنین غریبانه گوشه رنگ افتاده و نه حمایت داخلی را پشت سرش می‌بیند و نه مروتی از سوی خارج.

چه راهکارهایی پیش روی ما بود؟

به طور کلی در حال حاضر فوتبال ایران ۳ راه پیش رو دارد. راه اول، تصمیم جدید AFC را بپذیریم و جز تیم‌های عربستانی از سایر تیم‌های آسیایی هم در کشور ثالث میزبانی کنیم. این تصمیم معنایی جز پذیرش بی‌چون و چرای این حکم غیرمنطقی ندارد و بر ادعای واهی‌ناهم بودن ایران صحه می‌گذارد. راه دوم اما تحریم لیگ قهرمانان آسیاست؛ تصمیمی سخت و پرهزینه که

کاپیتان تیم دوچرخهسواری ایران ۴ سال محروم شد

اتحادیه جهانی دوچرخهسواری، کاپیتان تیم ملی دوچرخهسواری ایران را ۴ سال از حضور در میادین ورزشی محروم کرد. اتحادیه جهانی دوچرخهسواری (UCI) مهدی سهرابی، کاپیتان تیم ملی دوچرخهسواری ایران را به دلیل استفاده از ماده ممنوعه محروم کرد. این اتحادیه تصمیم گرفت کاپیتان تیم ملی دوچرخهسواری را به مدت ۴ سال از حضور در میادین ورزشی محروم کند.

پاسخ محکم رئیس کمیته المپیک به AFC

رئیس کمیته ملی المپیک می‌گوید اگر چنین تصمیمی که تیم‌های باشگاهی ایران در خانه بازی نکنند، قطعی گرفته شود ما در مسابقات شرکت نخواهیم کرد. رضا صالحی‌امیری درباره تصمیم AFC مبنی بر بازی نکردن تیم‌های باشگاهی فوتبال ایران در خانه بیان کرد: باید این مسأله را در دایره یک موضوع جامع‌تری ببینید که دشمنی استخبار جهانی با انقلاب اسلامی است. امروز مسأله فوتبال و ورزش جدا از مسأله سیاست نیست. بخشی از فشار استخبار جهانی از طریق ورزش است و این هم بخشی از این پروژه است که نشاط و شادگامی را از مردم بگیرد. او ادامه داد: یکی از حوزه‌هایی که روی آن برنامه‌ریزی کرده‌اند همین است و یک مسأله کاملاً دروغ و جعلی برای عنوان کرده‌اند. همه می‌دانند ما در یک فضای امن هستیم و ایران در منطقه از امن‌ترین کشورهاست. حادثه‌ای که اتفاق افتاد ناگوار بود و رسماً جمهوری اسلامی مسؤوولیت آن را پذیرفت اما ادامه دادن آن به نوعی انتقام‌جویی از ملت است. نمی‌خواهم وارد ابعاد سیاسی موضوع شوم اما کسانی که این رفتار را انجام می‌دهند فاقد اقتدارند و عملاً به عنوان بازیچه استخبار جهانی عمل می‌کنند. صالحی‌امیری درباره موضع ایران گفت: یکشنبه(امروز) هیات اجرایی AFC جلسه دارد و قطعی اعلام می‌کند. اما ما برای حفظ اقتدار و اعتبار نظام هیچ‌وقت فشار و تحقیر را تحمل نخواهیم کرد. رسماً اعلام شده اگر چنین تصمیم گرفته شود ما در مسابقات شرکت نخواهیم کرد. تبعات آن هم بر عهده کسانی است که این تصمیم را می‌گیرند.

ایستادگی آخرین سناگر بود

حتماً وقتی شما در حال خواندن این متن هستید، تکلیف نهایی فوتبال ما در لیگ قهرمانان آسیا مشخص شده است. روز گذشته با تصمیم هر ۴ باشگاه ایرانی (پرسپولیس، استقلال، شهرخودرو و سپاهان) قرار شد سرانجام یک جای کار ایستادگی کنیم و دیگر به دستگاه فاسد فوتبال آسیا باج ندهیم. دولتی که در آن مذاکره شرط و اصول هر دیپلماسی بود، سرانجام کار را به جایی کشاند که هیچ راهی برای‌مان باقی نماند جز ایستادگی و قطعاً تحمل مسابقات‌هایی در آینده. اما باید بهای ایستادن را داد. دیروز مدیران

خواب زمستانی

واقعیت دقیقاً چیست؟

رسانه وظیفه دارد آنچه به وقوع پیوسته را به مردم گزارش دهد. طبیعتاً ما حرف‌های وزیر ورزش و رئیس کمیته ملی المپیک کشورمان را بیشتر باور می‌کنیم تا آن چیزی که توماس باخ مطرح کرده است اما همین امروز می‌خواهیم بدانیم دقیقاً دلیل سفر به سوییس چه بوده و چرا باخ صحبت از رفع محرومیت ورزش کشورمان در المپیک کرده است؟ آیا پیش از این ما در خطر حذف کامل از المپیک ۲۰۲۰ توکیو بودیم؟ اگر ماندن ما در المپیک مبتنی بر دادن تضمین نامه کتبی بوده و این اتفاق به هر حضور در المپیک برای ورزش و مردم ما اهمیت بسیار زیادی دارد اما بهای آن چیست و دقیقاً باید تن به چه کاری بدهیم؟ پیش‌تر رسول خادم(رئیس وقت فدراسیون کشتی که از سمتش استعفا کرد) از مسؤوولان ورزشی (مخصوصاً وزارت ورزش) خواسته بود مدیران بالادستی جلوتر از ورزشکاران وارد گود شوند و موضوع مهم عدم مقابله با ورزشکاران رژیم جعلی صهیونیستی را روشن کنند. ما در دستگاه دیپلماسی ورزش و همچنین کشورمان انتظار داریم در این بازی مهم بازینده فشار غربی‌ها نشوند. همان طور که در ۴۱ سال گذشته هم پای آرمان‌های اصلی انقلاب ماندیم و هم بدون کمترین آسیب در مجامع بین‌المللی و جهانی افتخار آفرینی کردیم. این بار همان‌گونه محکم، باید و کشتی ورزش‌مان را در دریای هم اینک موج حاشیه‌ها و فشارها، به سلامت به ساحل آرامش برسانیم.

طبیعتاً کار سختی را پیش رو داریم. از این رو انتظار می‌رود مدیران با زد و تصمیم‌ساز، با توان بسیار بیشتری پای کار باشند. امروز بسادگی و در غفلت دیپلماسی،

کنفدراسیون فوتبال آسیا حق باشگاه‌های ایرانی را باپمال می‌کند و در هجوی مضحک به بهانه ناامن بودن ایران، میزبانی را از نمایندگان ما می‌دزدند. در دشمنی بیگانه، در خرابکاری آنها، در فشار حداکثری دشمن برای نابود کردن ورزش کشورمان، نه شکی داشتیم و نه غافلگیر شدیم اما این سوال پیش روی‌مان است که چرا مدیران ورزشی و سیاسی ما در طول یک هفته گذشته که رقباً، نامه محرومیت ما را به کنفدراسیون فوتبال آسیا برده بودند هیچ نکردند و تازه وقتی رسانه‌های عربی خبر را دادند، با ۲۴ ساعت تأخیر آن را تایید کردند؟ هفته گذشته دستگاه دیپلماسی و ورزش ما منفعل بود و ثمرشاش شد ۷ ماه به آغاز المپیک ۲۰۲۰ توکیو همچنان منفعل بمانیم یا آنچه کردیم را به هر رسانه‌ها نگوییم، شاید در آستانه المپیک باز هم شاهد یک شوک دیگر به ورزش کشورمان باشیم.

سفر مهم وزیر ورزش و رئیس کمیته ملی المپیک به سوییس

سفر به سوییس و دیدارهای‌شان را مثبت ارزیابی کردند اما مصاحبه‌ای که پس از بازگشت آنها به نقل از توماس باخ منتشر شد، حاشیه‌هایی را به همراه داشت. در این مطلب آمده بود: «توماس باخ اعلام کرد کمیته بین‌المللی المپیک، ورزش ایران را محروم نکرده، چون کمیته ملی المپیک ایران نامه کتبی داده که سیاست‌های تبعیض‌گونه را در رقابت‌های ورزشی پایان خواهد داد.» باخ اعلام کرده است این نامه را که از طرف کمیته ملی المپیک ایران به IOC ارسال شده، مسعود سلطانی‌فر، وزیر ورزش و سیدرضا صالحی‌امیری، رئیس کمیته ملی المپیک ایران توماس باخ را در دیدار دوستانه با آقایان صالحی‌امیری و سلطانی‌فر با رویی گشاده‌خوش را به بیست استکی بازی‌های المپیک لوزان سوییس می‌رساند و در اقدامی که قطعاً اتفاقی نبوده، ورزشکار جوان کشورمان را کنار نماینده رژیم صهیونیستی و همچنین آمریکا قرار می‌دهد و عکس یادگاری می‌اندازد. ثمره پیگیری‌های خبرنگاران در تهران این شد که آقایان هر نوع امضا و تعهدنامه‌ای را از بیخ و بن تکذیب کردند و ما در حالی که نگاه‌مان به عکس خندان باخ است و خنده روی صورت‌مان ماسیده، سعی می‌کنیم همه چیز را باور کنیم. در اوج زمستان هستیم و چندماه به المپیک تابستانی مانده اما اگر آن روز به هر شکلی شاهد ضرر و زیان کاروان ورزشی کشورمان باشیم، باید با صدای بلند بگوییم خواب زمستانی موجب این ضایعه شده. فشار حداکثری لابی‌های صهیونیست روی ورزش و کشور ما است و اگر جنس مدیریت ما متناسب با این فشار نباشد، قطعاً ضرر و زیان بزرگی را شاهد خواهیم بود.

مانور مشکوک باخ

توماس باخ بلافاصله بعد از دیدار با آقایان صالحی‌امیری و سلطانی‌فر با رویی گشاده‌خوش را به بیست استکی بازی‌های المپیک لوزان سوییس می‌رساند و در اقدامی که قطعاً اتفاقی نبوده، ورزشکار جوان کشورمان را کنار نماینده رژیم صهیونیستی و همچنین آمریکا قرار می‌دهد و عکس یادگاری می‌اندازد. ثمره پیگیری‌های خبرنگاران در تهران این شد که آقایان هر نوع امضا و تعهدنامه‌ای را از بیخ و بن تکذیب کردند و ما در حالی که نگاه‌مان به عکس خندان باخ است و خنده روی صورت‌مان ماسیده، سعی می‌کنیم همه چیز را باور کنیم. در اوج زمستان هستیم و چندماه به المپیک تابستانی مانده اما اگر آن روز به هر شکلی شاهد ضرر و زیان کاروان ورزشی کشورمان باشیم، باید با صدای بلند بگوییم خواب زمستانی موجب این ضایعه شده. فشار حداکثری لابی‌های صهیونیست روی ورزش و کشور ما است و اگر جنس مدیریت ما متناسب با این فشار نباشد، قطعاً ضرر و زیان بزرگی را شاهد خواهیم بود.

گرفته، تاکید شده در دیدار توماس باخ با صالحی‌امیری و سلطانی‌فر درباره مسائل ورزش ایران بحث و گفت‌گو شده و به موضوع نامه هیچ اشاره‌ای نشده است. با این وجود وقتی سراغ روابط عمومی این دو نهاد (وزارت ورزش و کمیته ملی المپیک) رفتیم تا پیرامون این خبر عجیب پرس و جو کنیم، با این جواب مواجه شدیم که این دو مدیر ورزشی کشورمان در سفر اخیر خود هیچ نامه‌ای را امضا نکرده‌اند. آنها از بیان جزئیات خودداری کردند اما به خبرنگار ورزشی «وطن امروز» اعلام کردند در این سفر هیچ نامه‌ای از سوی این دو مدیر امضا نشده و قرار هم نیست چیزی را امضا کنیم که در آن خلاف خطوط قرمز نظام عمل شود.